1844

Facile
2 cent
3415
1370
v.1

MD
copyright reserved
cm
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

HORTUS BOTANICUS
VINDOBONENSIS,
SEU
PLANTARUM RARIORUM,
QUE
IN HORTO BOTANICO VINDOBONENSI,
AUGUSTISSIMÆ
MARIE THERESIE
MUNIFICENTIA REGIA
IN
UNIVERSITATIS PATRIÆ
EXCELLENS ORNAMENTUM PUBLICAMQUE UTILITATEM
EXSTRUCTO,
COLUNTUR,
ICONES COLORATÆ ET SUCCINCTÆ DESCRIPTIONES.
CURA ET SUMPTIBUS
NICOLAI JOSEPHI JACQUIN
BOTANICES PROFESSORIS.

VINDOBONÆ,
TYPIS LEOPOLDI JOANNIS KALIWODA,
AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI
MDCCLXX.

Exemplar 71.

AUGUSTISSIMÆ,
INVICTISSIMÆ AC GLORIOSISSIMÆ
ROMANORUM
IMPERATRICI,
MARIÆ THERESIÆ,
HUNGARIÆ, BOHEMIÆ, DALMATIÆ,
CROATIÆ, SLAVONIÆQUE
REGINÆ,
ARCHIDUCI AUSTRIÆ,
&c. &c. &c.
DOMINÆ SUÆ
CLEMENTISSIMÆ.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

AUGUSTISSIMA
IMPERATRIX,
REGINA,
DOMINA, DOMINA
CLEMENTISSIMA!

Quum tot tantaque superant monumenta illustris fastigii illius, ad quod, TE regnante & curante populorum TUORUM gloriam atque felicitatem, cum in aliis regnis TUIS, tum quam maxime in celeberrima hac urbe, evectæ sunt Scientiæ & Artes liberales, ut hæc una TEcum solium adscendisse videri possint; tum certe inter illa numerari omnino merebitur Hortus elegantissimus, quo nunc superbit alma Vindobonensis Academia, quisque non minus ad ultimos transmittet nepotes immensam TUAM liberalitatem, favoremque illum singularem, quo dignaris complecti omne disciplinarum genus.

Ex hoc Horto collectas rariores plantas submississime depono ad pedes MAJESTATIS TUÆ. Exstructus ille sustentatusque

Regia TUA Munificentia, nihil alere potest, quod non sit totum
TUUM. Propriis igitur beneficiis annue, DOMINA AUGU-
STISSIMA; dumque pateris, prodire sub auspiciis TUIS, quod
sine illis non surrexisset, opus, addet ista mihi Clementia animum,
ut ceptis instem alacer, & novæ gratiæ memor, dum vivam, ero.

SACRÆ CÆSARÆ REGIÆQUE
MAJESTATIS TUÆ

CELENTUM INSTANS

NICOLAUS JOSEPHUS JACQUIN.

PRÆFATIO.

quo tempore AUGUSTORUM MUNIFICENTIA surrexit, floruitque Hortus Botanicus Vindobonensis, variis hic superbitis iisque rarissimis plantis, quibus illum, in nobile suum incrementum, studique Botanici hujatis promotionem, civorum non paucorum, de re herbaria bene merentium, ditaverat benevolentia. Illarum nunc, uti fieri saepe solet, periit haud exiguus numerus; & aliquarum etiam cum ipsis interiit ipsa memoria: quas inter tamen omnino fuissent, quarum legitima cognitio cessisset in rei herbariae augmentum. Superstites novasque hospites ne simile maneat fatum, harum delineationes descriptionesque offerre Botanicis in hoc opere suscepi. Scopus fuit, illas proponere tales, ut ægre superesse dubium in eandem ab affinibus distinctione possit. Ad hoc, quæ mea est opinio, una descriptio, detur etiam esse optima, varius sufficit, & quantumvis forte sufficiat nunc, non propterea semper nata inde plantæ cognitio firmo stabit pede. Poterit enim nova detecta aliquando cognata planta reddere non sufficientem. Figura exactissima, præterquam quod uno intuitu plus doceat, mentem afficiat vividius, plantæque formam in memoriam facilius pleniusque reducat, legitima addita descriptioni fallet nunquam. Exhi-

bui igitur stirpes magnitudine naturali, & tantam quidem earum partem semper, ut ad totum inde habitum concludi commode queat. Cumque ipsis etiam radicibus; ubi hoc apte fieri per chartam licebat, quam propterea forma majore seligere debui. Fructificationis adstant interdum singulae partes, microscopio etiam aucta; dum haec ita postulabat ejusdem structura hac usque minus cognita, & aut minuta nimis, aut in ipsa delineata stirpe haud recte perspicienda. Ceterum omissa fuerunt. Icones nec pinxi ipse, nec delineavi; at, praesente me, dum ab artifice persciebantur, omnem adhibui curam, ut naturae archetypis examissim omnes responderent. Quin hoc idem etiam circa colores actum cum scrupulo fuit. Quotannis, non interrupta serie, aliquot tabulas addam, (quae jam plurimae sunt sculptae,) numero, quem sumptus tulerint facienda non mediocres. Pauci erunt earum necessario futurum opus. Hinc in universam centum & sexaginta duo Exemplaria imprimi curavi, coloranda omnia; nec plura, tabulis aeneis iam deletis, in posterum imprimuntur. In Operis Titulo numerus Exemplaris indicabitur.

HORTUS BOTANICUS VINDOBONENSIS.

TABULA PRIMA.

ROSA BICOLOR.

Synonymus huius fructus non reperitur. Sectionibus Rosis adnumerari omnino meretur. Color paginis petalorum advenit sulphureus, praeque eleganter nimbis, florumque, totam fructum ferme obducunt, molando, aurum ali decorem concitant. Odor vero huius ipse ingenuus est, subfususque. Per secula et alia huc usque cognatis Rosae facile distinguitur, speciemque nulli conficere non videtur. Pariter ignoro. Ex Hollandia huc transita fuit. Sub die apte optime, & quotiens flores; sed fructum bene maturem secunda dedit. Rami glabri sentantur aculeis rectis, sine ordine positis. Calyces luscini formae. Pedunculi autem, glabro germine foloque sunt glaberrimi. Petala ampla, obcordata, interdum tamen vix emarginata, omnia planiuscula sunt; & varient raritas facie interna longioribusque etiam bicolor. Stigmata purpureasque. Junio & Julio flores, verum hunc ornamentum.

TABULA SECUNDA.

IRIS SAMBUCINA. Lam. fl. pag. 77.

Iris major latifolia odora. Chaf. fl. 229.

Iris latifolia germanica, odore sambuci. Rauh. pag. 37

Rosa similis est Irisi Germanicae Linnæ, a qua nec ratione habita valde abhædet. Ac coloris ferme duplo est folio aliorum. Flos ipse odorem florum sambuci. Petala sunt emarginata; reflexorum incisura tamen saepe vix notabilis. Hæc violaceus colorem habent, elegantiusque per venas sinuantes variegantur: huius sua barba albicans cum veris obfco- re purpureis. Petala erecta ex fusco purpurascens obfoletique sunt coloris; eisdemque

etiam semina signata. Pollen antherarum albacat. Germen teres leviterque trilescatum
fuit varicibus semina notant. Color perium omisum in variis individuis suis discrepare
solet grada saturations; quod etiam in plerisque alus liliis non minus obinet: unde
nec adequata descriptio in his color ha potest, nec parg, ut conveniat singulis. Floret
Junio.

TABULA TERTIA.

SENECIO VERBENAE-FOLIUS

Sub Senecioneis Aegyptiacae nomine ante aliquot annos semina accepi, & adhuc sub eodem
nomine eade in alio loco habentur. Non rivo. a. autem, quod antea mecum
fuit. Placuit antea est. Seta prout vire, fere sub duo Junio Julioque, & Augusti so-
men perit. Inter Linnaeos fluctuans Seneciones peruenit, a vulgari diversis ad ci-
tes non spaciatis, & per figuram caliculis pectinatis. Ab Analico Senecione de-
fert. Subis; Senecioneis caliculis similes, si notatis et hoc est. Ceterum tota planta et
glaberrima.

TABULA QUARTA.

BOERHAVIA SCANDENS. Lam. fl. p. 77

Boerhavia scandens. B. v. fl. p. 123

Valeriana scandens, scandens, floribus pallide luteis pyxis, in umbella mo-
di in stipula, semina aspera. Lam. fl. p. 77.

In pleribus alius Crotalariae nomine hinc [Lam. fl. p. 77] [Lam. fl. p. 77] [Lam. fl. p. 77]
urbem, San Yago de la Vega olim Hispania, nunc Spanish Town Angli nuncupant;
nam autem copiosissime oritur in insula Curacao, ubi positi eggeret, ad discernendos
hortos de flos accitantes extruunt, dense itos q' valde, in rudibus lapideisque li-
nus vegetans. Caudex lignosus & fruticosus scandens, dum fastigacula occurrunt; ex quibus
iterum iterum verius rami florentes propendunt. Juniores sunt teretes & ad genicula fi-
gillatim; quos flos opposit, petiolo cordata, obliquo angulica, utrinque concavata,
ad interval; ornant. Pediculi stricti & elongati eis insident, apice pedunculis aliquae
proprie in umbella formam gerentes. Flores ex viridi flavescunt, filamentis densis luteis,
rursum teretibus, nunquam coarctatis a me unius. Fructus liperio tuberculis circumdatur
parvis cognatis & aspersis. Cerevis tota planta glabra est. Apud nos mitem sub duo com-
mode non age. Floret in hybernaculis a Mayo ad fructu usque succum; in solo natu-
por integrum annum.

TABULA QUINTA, ET SEXTA.

BOERHAVIA ERECTA. Lam. fl. p. 77.

Boerhavia Erecta pauciflora, semina pentagonis, truncatis. Grev. hort. 2.

Boerhavia folia lili, erecta, glabra, dens. herb. 241.

Praeterea in hybernaculis nostris plerumque una, varias biennis, caulibus teretibus alio fo-
losum, erectum, interdum basi leviter procumbentem, debilem, inferne viscosum,
veritatemque prostrata. Hunc folia ovata opposita, glaberrima, ovata, acuta, limbo-

undulata, penesum, subest cum suffuso virore pallentia. Caulis inferior, pars penuli, mer-
go nervisque folia media plerumque robent. Tabula quatuor plantam juvenem repræsen-
tat; sexus autem, quosdam superiores pars oculis in proculos ramos dispersitur, ut ut
ignara imponeret, ac si diversæ esset. Racemi inæquales & ramos sustinent flores rabel-
los, infundibuliformes, luteo incarnescenti. His filamenta sunt duo, ubi minus appo-
sitæ, erectæ, corolla duplo breviora, antena præfixa distantes. Stigma est rubellam, ma-
gnam, capitatum, obusilatum, filamentis paulo longius. Profectus est obverse concavus,
pentagonus. Floret totum æstivum. Dum quidem fert, sed non late tunc vegetat, nec
flores gremio suo expulsa.

TABULA SEPTIMA.

BOERHAVIA HIRSUTA.

Boerhavia caule prostrato, pubescente; foliis ovatis, repandis. Linn. syst. parte 2. no-
dum edica.

Boerhavia foliis ovatis, floribus lateralibus compatis, caule hirsuto procumbente.
Müll. dict. 4.

Ex eodem artemis apud nos rariam exsurgente, suffocanti & flexuante caules plerumque
duo oppositi emittuntur, teretes, herbacei, hirsuti, procumbentes, ramosi & squi-
pidales. Folia sunt glabra, dorso albidâ, margine pectâ, ovata, acuta, sinuato- undu-
lata, petiolata, opposita. Floribus umbellatis erectis est purpureis, limbi semiquinque-
da lacinia emarginatis. Filamentum inventi semper unicum. Æstivum sub duo bene agit.
Synonymum caudicatus Linnaeus in lucis communicavit.

TABULA OCTAVA.

ASTER PANNONICUS.

In Hungaria communis Narceus erectus (præter Jatropha, maculatus communis) Cle-
rellius Franciscus Josephus Lapp, Frisingensis nunc Medicinæ Professor. Ex radice
perenni quatuor caules plures prodeunt, ut eadem plantæ, glaberrime, serotini, suberecti,
aut fœmæ ramiq; ovati. Illi sunt ex lævicolata lineari, integerrima, acuta, sessilis.
Rami numerosi eadem fœmæ similitudinem attingunt cum ipso caule, unde flores ex-
crescunt. Hi ex carulis persurgunt. Ab Astero non, cum proximus; distinctum pro-
pter folia minime sessilia, sed potius omnium flexuosum, cum etiam sapore nullatenus scri-
ptisembri ferre incipit.

TABULA NONA.

CUCUMIS PROPHE TARUM. Linn. syst. pag. 440.

Cucumers pumila, echinosa, arabica, spinis duodecim luteis & viridibus variegata.
Stern. Afric. num. 63.

Prima, luteo congestum, apud nos diu fert non citius, sed vel aliquoties per in
coro e frustibus reliquis neglectisque sponte prodit. Melone vulgari omnibus pari-
bus minor, tota laxare hærere nascensum. Caules & petioli sunt asperi atque angulosi.
Folia sunt cordata, subest aspera, quinqueloba demumque; lobo intermedio fœmæ d. plo

longiori. Pedunculi pilares & uniflori flores gerunt choraderi Linnæano omnimode congruentes. Fructus sunt globosi, glabri, scutes innocuis molibus sparsisque armati; viresque stris numero insectis, viridescens alienum & flavicantibus. Amari colocythæ non cedunt. Palpa molis est, ac molis.

TABULA DECIMA.

PASSIFLORA SERRATIFOLIA. Linn. *hjb.* pag. 558.

Granadilla Surinamensis, folio oblongo serrato. Tourn. *hjb.* 241.

Granadilla americana, folio oblongo serrato serrato, peris ex viridi rubescentibus. Mart. *con.* 36.

Planta perennis fruticosa, viridis et vegeta et hylæta, et nobis, caulis teretibus, lanugibus levissimis villosis, albidis scandens. Supra et infra lanugines et acuminata. Folia ovata ovatorum, per totum orbem leviter serrata, in quibusdamque partibus duobus glandulorum parvis instructum. Pedunculi sunt uniflori & solitarii. Calyx externe viret, inter albos. Petala palide purpurea sunt. Nectaria virentia basi fixatae purpurei sunt coloris, hinc exsertunt, tandemque patet. Antheræ sunt flavæ. Stigmata virent. Olor fari gravissimus est. Apud nos fructum ferre recusat.

TABULA UNDECIMA.

SOLANUM PSEUDOLYCOPERSICUM.

Solanum racemosum, cerasorum forma. Rosh. *pot.* 167. *Podr.* 50.

Tota planta habitu, colore atque odore similis est Solano Lycopersico. Differens reperto in racemis, quæ ad distinguendum speciem sufficere possunt, existimo. Nam hæc planta racemos observat semper omnes simplices, quæ videntur in Lycopersico esse atque consenser hucus. Racemi in eadem cerasi appendicem raro superant, suntque globosi, villosi, flavescetes, maturati et interdum ad maturitatem colorem vergentes, nullo edoce, aut rarius unico illoque levi, ornati. Quæ in Lycopersico sunt multo majores, semper sulcata, glaberrime & rubicundiores. In Suecia fructus glabres in luncis oculis et in illustre Linnæus, quales etiam hoc anno in hortu perestini Pharmasopai Jacobi Weig videt, cum vulgo tantum villorum.

TABULA DUODECIMA.

SOLANUM ÆTHIOPICUM. Linn. *hjb.* pag. 172. *Amr.* *accl.* 4. p. 307

Solanum pomiferum herbaceum. Loh. *u.* 264.

Solanum pomiferum, fructu rotundo strato duro. Rosh. *pot.* 167

Planta annua, cum in Suecia et in utroque moris, den in anno & in vobis, apud nos semper manent scules subules relique; quos in Suecia nullas se observasse Linnæus dicit, unde etiam inter incerta Solani locora. Acales interdum observant Caspar Bauhinus; in ipse cum expressit Lobelius. Petala sunt ovata, subulosa, repanda angulata. Caulis teretis, subulosa. Flores atque, nullo ab quem descriptum, iterum sunt, deceduntque; ut hoc non minus in aliis quibusdam Solanis obtinet. Hi plerumque

hæc autem sicut in recensito communis extenderetur; dum frutices sunt solani. Neque hæc immo perpetua sunt. Corolla est alba. Baccæ est depressa-globosa, sulcatæ aliquot profundius carina, nitida, dura, ægenter ex placenta rubra. Matrem apud nos sub die æge; autumnum in herbariis repens fructum perit.

TABULA DECIMA TERTIA.

SOLANUM VERBASCIFOLIUM. Lam. fl. pag. 172.

Solanum arborescens, verbasci folio. Parn. spec. 4.

Solanum maxime tomentosum, spem carens, virginianum. Pick. abn. 351. t. 216. f. 1.

In solis mortis vixit in la Martine crescentem vixit hæc arb. sculam, comosam, memem semper totam, humanam similitudinem superantem, truncosque suffultam crassius brachia. Apud nos nitens sub die transire potest, floresque integrit, et fructus ædum producit. Rami excrent, folia, pedunculi & calices denso tomento obvolvuntur. In loco nati folia cupla majora invenit, quam hic exhibentur in culta planta. Pedunculi seminales eriguntur, perperam baccis; ramus iterum baccis, dupli igitur bifurcatione densi. Floribus modica corolla est alba. In America florentem novembri vixit.

TABULA DECIMA QUARTA.

SOLANUM IGNEUM. Lam. fl. pag. 174.

Solanum frutescens frutescens, spem ignea Americanum. Pick. abn. 350. t. 215. f. 3.

In herbariis nostris humorem obducentem vixit excoctum elegans hæc arb. scula. Etiam dum tolerat, comam vixit zona calidiora incolat. Mita in America hæc vixit non cognita. Fructum unicum cuplo nati tute, pili magnitudine, & flavacem. Truncus & rami, minus etiam fæcorum coctis, obducentur sculis sparis rostra ex flavo rubentibus. Folia sunt lanceolata, scammata, junciora villosa, adulescentia glabra. Flores modici in racemum brevis locantur; corolla alba, interdum subpurpurea; antheris fuscis. Per tales facile propagantur. Floret ætate & autumnus.

TABULA DECIMA QUINTA.

SCABIOSA DIVARICATA.

Ex ætate minima vixit excoctis & natus, vixit, levi hirsute scaber, ramosis, pumillissimis. Folia sunt planiuscula, inferora & summa minus, lobis extimis obovato-dentatisque, in reliquis linearibus-lanceolatis integrisque. Flores pedunculati elongati vixit. His involucrium est polyphyllum, irregulare, platum, corollæque duplo longius. Flosculi modici, quinquefolii, æquales parique palide purpurei; lami ovales, obtrifolii, extima duplo majores & erecti. Stamina corollam non superant. Antheræ palentes. Germen est villosum. Perianthium inferius brevissimum in quinque fere sulcos r-

gulas corollae duplo longiores abs. Exterior est membrana campanulata, albida, im-
bo musculosita, quae postea fructus habum circumvalat solum expansumque. Fructus
similis est Scabulae octococcus. Sub duo sili fructi rubrae. Sub oculis Scabulae Carduaceae
folio Rosaceae habetur haec planta in botanico Gronoviano

TABULA DECIMA SEXTA.

MORINDA ROYOC Lam. hyl. p. 146

Morinda americana humifusa hirsuta. Vahl. ed. 1735. p. 203

Morinda suffracosa, foliis oblongis, angustis, utraque acutis; radice crocea.
Roxb. hyl. jsm. 1. p. 255

Morinda angustifolia Linderi. Roxb. hyl. jsm. 2. p. 1607

Royoc humifusum, fructu compresso. Poir. 1789. 11

Perdycaum americanum, e caps. radice fr. argumentum. Poir. ed. 1787. 1. 212.
f. 4.

Per morindam in Carolinae insulae, et meritis sitis, et in Americae
reperiuntur. Dum non suffragantur a vicinis, debet proceribus. Ceterum inter fructi-
ciosa ramosa suffragantia formam assumit, ramis et ceteris suis, (quam hic repraesentat.)
versis propendentibus novam prodens delectationem. Truncus lignosus cortice cin-
ereo vestitur. Rami juniores sunt qualis singulati. Folia sunt opposita, oblonga, vix vel
imperfecta, hinc attenuata, petiolatis, obtusa cum brevibus acuminibus vel simpliciter cuncta, si-
tula, minus. Ramis et ceteris communiter subretentibus colligitur grana in-
tera in capsula, quod et fructum communem est fructum, Locculum, mollem sem-
per. Corolla nuda est. Anthera salphoreae. Semina alba, hinc angusta, alme
compressa et mucilaginea. Ex seminibus a me aliam germinavit in herbamculis nostris,
vegetat admodum fruticosa, flores quatuor, sed fructum dare recusat. Radix carnosa,
extus fulviscens, teres, consistit parte lignosa obtusante duriusque, & hinc circumden-
te molo abbas cunctis. Haec quoque croci plenissima. Ex hac species vini principium no-
gens evasit, cunctis rursus croci est. Aqua etiam haec hinc colore tingitur, sed
qui intra paucos dies mutatur in purpureum - fuscum. Infusum per chartam emporicam
filtratum laetum situmque sedamentum depurat filtrat purpureum. Flores esse hinc rari
epi cunctis in usa medicamentis, quae cuncta magna colligi copia in zona torrida possit.

TABULA DECIMA SEPTIMA.

DIGITALIS PARVIFLORA

Per novem menses exiguam hinc in nostro perennat, & hinc quatuor a Julio
ad Septembrem finem. Negue remittit, unde non inmodica in haecum fuerit. Pri-
mo vero sili radialis plura e terra promit, quale unum adpungi curavi. Sub juveni
caules sequuntur strati, firmi, simplicissimi, angulati, glabri, duos tresve pedes alti. Fo-
lia sunt oblonga, acuta, sessilia, glabra, superne interdum vix sensibilibus demoustratis, mor-
gibus & vix in dorsi primis vasis albidis. Caules terminantur in spicam solitalem
Flores sedem solitarii in axilla. Calycis foliola duo inferius paulo laevia sunt, & ob-
scura. Petal. ferrugineae, fusa saepe subfulvaceae, & villositate lobum superius est in-
gram ac comissuratum; inferius trilocum, laevius intermedia paulillo longior. Stamina
sunt

sunt quatuor, sed addit in pluribus floccis ad hunc staminalis brevioris stamen quintum, & ipsum anthera duratam. Reliqua sunt, ut in charactere Linnæano. Habens igitur planta est proxima Digoni ferruginea, & qua distinguitur corollæ parvitate, lobisque inferioribus brevioribus. Synonymum non novi.

TABULA DECIMA OCTAVA.

GERANIUM CICONIUM. *Lin. fl. pag. 454. Donn. acad. 4. p. 282.*

Geranium cicutæ folio, acut. longissima. *Rad. per 319. prodr. 128.*

Geranium spoliæ Comandrolisum. *Odont. arbor. 1. p. 136. t. 135.*

Planta est annua & diffusâ, pubescens cetera, foliis tamen vix notabilior. Hæc sunt perfoliata & bipinnatifida: foliis varie incisis, decurrentibus, obtusis. Pedunculi umbellati gerunt flores pentandros petalis dorsales oblique purpureos. Calyces latissimi, rugosi & striati terminantur in aristam. Rostri aut recta sunt, aut incurva. Semina petiolo. Sub dio crescit, & ex seminibus delapsis spores quatuordecim proveniunt. A Geranio græco Linnæi foliis valde tenuiusque diffusis hæc distat.

TABULA DECIMA NONA.

GERANIUM SIBIRICUM. *Lin. fl. pag. 456. Donn. ger. n. 5. p. 17.*

Est hæc perenni quatuordecim plures annos hæc, utque annis crescit, qui sine deficiente dichotomia, paniculati, ferre teretes, glabrique. Supra ad dichotomiam utriusque vultus lanceolatus & acumineus. Petala sunt opposita, quinqueperita: lacinis inæqualiter paniculatis acuminatis. Pedunculus foliorum longior ex dichotomia, vel jam subis, vel talibus evolutis egreditur, superne brachia duobus minus, & semper a me observatus umbelliformis. Calyces lacini sunt antequam breviterque vultus. Petala duntaxat purpureo-florescunt si non sita ulla vix calycem superant, aut inconspicua, aut leviter emarginata. Scamni sunt feruæ decem. Pance sub dio libere crescentes divaricatae sepe summe est, quam nonne exaltatum non cepit etiam formas; hanc minus divaricatam in olla crescentem tabula habet. Flores Mayo & frequentibus.

TABULA VIGESIMA.

PASSIFLORA MINIMA. *Lin. fl. pag. 199.*

Passiflora seu Passifloræ carabensis, folio glabro trilobato & angusto, flore fasciculato omnium minimo. *Phak. alba, 285. t. 210. f. 3.*

Planta crescentem inveni hanc plantam quæ in Continente America, quam in insulis adiacentibus, ubi fructu amar species. Roccus suis nigris molibusque cum Passifloræ nigra observationem parte alia descripta convenit, ut etiam reliqua habet, sed differt foliis margine non scabris, barbasque. Passifloræ & epine descriptæ hanc plantam Læsingus, prout videre est ex eadem ejusdem lunæ pagina 247; quare sepefecta. In hybernaculis nostris hauriens excrevit.

pumen teret, leviter torulosum glabrumque densa in apicem recurvacum acutum & superne cerniculatum. Semina sunt alba cum haio nereo. Fructus vere in hybernaculis culti, aestatem sub duo transigere possit.

TABULA VIGESIMA QUARTA.

CLEOME PENTAPHYLLA. *Less. hst. pag. 447.*

Sinapisruta medicum pentaphyllum, flore carneo, minus, non spinosum. *Sicm. hst. p. 1. pag. 294.*

Quinquifolium hupm folio. *Boeh. pin. 326.*

Caps. Vicia. *Récol. mal. 9. p. 43. tab. 34*

Penta est annua, elegans, foetida, erecta, aut glabra tota, aut inferne pila caris adspersa, caule tereti & ramoso. Folia caulata & ramosa sunt quinque omnia: foliis obovatis, acutis, crenatisve fornicatis. Pila dorsalia sunt ternaria, obovata, obtusa, integerrima, utraque breviter petiolata, reliqua sessilia. Hae laxae decorae pectinem longissimum, dum ex alis sunt (nec tamen singula) emittunt pedunculolum patens & unctuosum. Calycis lobata sunt haec omnia. Petala alba aut carnea. Germen pedicello purpureo longo tenuique insidet, cretatis quam filamenta locantur seta concolora & aequalia. Siliqua pila rufida obtusa brevissimisque falcata est, hinc paucum videtur. Aestate diutius quidem coheret, lentius tamen in Lychnaculis moritur.

TABULA VIGESIMA QUINTA.

CORONILLA CRETICA. *Less. hst. pag. 491.*

Coronilla cretica herbacea, flore parvo purpureo. *Tavern. ov. 44.*

Radicis siccata, sub duo apud nos omnia, in hybernaculis asservata per hyemem interdum perennans, caules emittit plures decumbentes, ramulos, herbaceos, sulcato - striatos, nodos vel subnodulos, duos treise pedes longos. Costae fuscas fasciola sustinet numero incerto undecim, tredecim, vel quatuordecim, deficient interdum impari, obovatis, glabris, obtusissimis, non raro crenatis. De axillis egrediuntur passim communes, germines in corymbis flares ut plurimum quinquos, tum etiam pauciores vel plures; qui Linnaeum characterem exacte sequuntur. Vexillum est subcarneum cum stribis purpureis, aut eorum haec debuerunt. Alae aut albicant, aut carnea sunt. Carina longitudine claram est siliam cum apice fusco. Legumina sunt acuminata. Semina breviterque pedicula. Floret aestate.

TABULA VIGESIMA SEXTA.

MESEMBRYANTHEMUM FORFICATUM. *Less. hst. pag. 346*

Planta est lignosa, fruticosa, tota glabra, & debilis, habitu firmum cognatum, Truncus & cum ramis floribus sunt teretes & canari. Juncos autem sunt angustos. Folia trifoliarum ramos ornant opposita, basi leviter & saepe vix connata, cymbiformia, dorso integra nec crenata, striata cum acutius, obsoleve punctata. Puncta sive tubercula paucula.

nos drachmas, albas, sensim decrecentes, magis minusve flexuosas, horizontaliter porrectas, & protractas super alias frutesces, ut dicese sese saliscant. Totus frutex glaber est. Truncus lignosus, teres & incanis cortice vestitus caetero. Internodi sunt eorum rami seniores. Juniores autem sunt virides, nudi, lani, subangulati; utramque & ad breves distantes non aculeos subulatos, compertis, sursum erectis, deciduis in ramis lutescentibus. Ad noeam singulorum latera horizontaliter egrediuntur folia duo (aut trescom) brevissime petiolata, ovata vel obversis ovata, integerrima aut apice vix & inaequaliter dentata, tota integra, nunquam majora quam illa, quae in tubula exlabescere. Pedunculi filidenses & uniloci in multis foliorum plures a tribus ad novam sita mano succedunt ut in quavis alia fere semine expansis haberet. Hic moderis & ex alio purpureo & viridis charactere quodam illo, quod in Historia Scorpionum Americanorum descripti. Cuius genera in parvis, arachnoidumque evidentius struuntur singulis, exhibui primo florem magnitudine naturalis; cum eadem enim magnitudine fructum integram pentacoccum, caput seminum sanctum, semineque exemptam. Tandem microscopo ad clarum oculis addidi florem dequo integrum; petalum eorum; nectarium eorum, ad cuius latera utrinque conspiciuntur anthera filamento brevissimo affixa; & huiusce nectarii foliolum singulare. Denique gemas edisse, fere ceceras lenis aculeum. Dissert quoque nova haec species mentionis pluribus a Divinae Linnaei fide, quam in Americanam Historiam Scorpionum divina aculeum, videlicet totum meribus, trunco ramisque majorebus terribus, pedunculis umbellae & densius semisurgenti.

TABULA TRIGESIMA.

MELOCHIA PYRAMIDATA. Linn. f. pag. 411.

Melochia herbacea tenuissima ramosa, foliis oblongo-ovatis, floribus umbellatis limbalibus, foliis appendicatis. Brow. h. j. p. 276.

In systemas ultimo editi classis loco restituit ad hanc speciem Linnaeus Melochiam meym Domingensem. Hanc, quae frutex est lignosa, humanam sepe excolens annuissimam, cerasifera distincta est a Melochia pyramidalis, non apud nos herbacea, quoniamvis habet filios congruentem. Sed an magis esse pyramidalis possit species illa, cum Liliaceis utrum folia parva ducuntur crassius haecum longioribus, petiolo huius utramque aneam longior, caules frutescentes & flores rubros? Nec eam Liliaceis ille placet esse: mea Domingenis possit, nec magis esse Linnaei pyramidalis. Aut agitur omnes haec p. n. n. sunt p. n. n. debent; aut propter modum variant; aut depeda haec mea non erat pyramidalis. Linn. Est vero hinc in candelis nostra culce caula teres, glaber, ovata & liliacea. Rami item foliis opposantur, & inter utroque exornantur petiolo communi unilobis a semper laeas. Mocum corolla semper est purpurea. Folia sunt lanceolata, petiolata, acuta, obtuse serrata, glabra, duo tres quatuorve pollicem longa. Sata primum vero, sunt rubra, & sensim de maxima Septembris.

TABULA TRIGESIMA PRIMA ET SECUNDA.

BROMELIA KARATA. Linn. f. pag. 232. Jacq. h. b. amer. pag. 90.

Ramosa foliis densius, angustioribus & aculeatis. Plin. p. 10.

Meym omnia & rursus & crassius in locis Europaeis floribus haec plura deinde accersit in illustrari. Hinc tabula ex modo indicatis prior magnitudine illa, quae in hunc Caesare Vaccinifloris fructugeta jam expressa conspiciuntur, ibidem expressa integram, foli-

As folia odorisam longitudinem transcut. Altera tubula eandem exalbes longitudinale
 dissectionem totam, ut interiora parent. Nec caulis spectatur nulla, nisi qua caulium foris
 se habuerit purum solum superiorem tubum elongat, & qua sola superiorem egrediantur. Ra-
 dii novellæ plantulae, & seminis nati, exiguè tubuli speciem referunt, emissis hinc tereti-
 bus longoque caudis. Tubulus iste per successive annos paulatim producit in corpus
 ovatum, liberis percreta tubis subigneum, albidumque, & quo sola preste sua succeden-
 tes superiorem ortum ducunt. Hoc tandem corpus contrahitur in collam, cuius extremam
 mollescentia flores aggregat autemque insunt, pelvis mollescentia. Atque superi-
 orum visio f.ito paulum obtusius ab invicem distincta. Convoluti semipedalis diametri
 f.iam simul effluunt, amano decem aut trecentis floribus modum, fore impetores, corolla rosca
 calyce & gemma vilo ferruginea aspersa, in fructu possidentes quidem, sed massu entro-
 coque. Fructus ovales & tres polices longi obducuntur sanguine fusco, qui in
 corollis. Cortex verrucosus & ex sulco strioque variis canem continet raram, f.iam
 albidam, sapore acido dumque peracuum, & subinsolentem; in qua semina minutis
 plurima sunt, glabra & tusa. Decorescentia caro pilosa non desit, modo abunde
 matri sit fructus; tunc enim levis carnis acor percipitur, quem facile obrunda panta
 dulcedo molles; at, quod facit in idem est, raro flammam occurrunt. Inmaturis su-
 perem dentibus induruit, f.iamque interdum comedentes paulum & gingivis. Quan-
 tumque tamen f.iam morantem obsequi, immoderatus comestus afflicto dolore linguam
 aliquo, crebra observantes ducunt. Samentum tamen acrimoniam istam in fructibus
 Venerandis non sui expertus; sed alius etiam in illa dulcedo ala molles. Proles nove
 & redde ad hanc mater insistent. Semina quoque nostrorum fructuum facile ger-
 minant. Folia numerosa, subulm-lacina, crassiuscula, mucronata, clauso-primis
 fursum acutum valdeque pungentibus, basi villo (extrema quidem densissima) ferrugi-
 neo nudoque vobis, erecta, minus rigida quam in cognatis meis congerentibus, hinc su-
 perem plurimque reflexa, humanae sepius obitorem evadunt. Caribus vocibus inco-
 lo Roraria appellatur. Repertur in locis montis & sylvestris, ut plurimum ad craticum
 arbutum, cuius umbra fruatur. Illustris Linnaeus credit hanc Bromeliam speciem esse di-
 versam a Phlox Caragana Acroga, qua super re pascuum ferre aequo. In tubula pro-
 te editur fructus integer, nemque cum universis tum longe, distinctus discissus, una cum
 femine. Jam delibuerat planta, dum anno laseptimum huius opera ediderim; inde
 flores ejusdemque partes in tubula exponere non posui. Si qua forebit deinde, curio,
 ex apto loco sistatur.

TABULA TRIGESIMA TERTIA.

GEROPOGON GLABRUM. *Less. f. f. pag. 1109.*

Trigopogon gramineo folio, glabrum, flos dente mucronato. *Raf. f. f. pag. 149.*

Trigopogon calycibus curulis radii longioribus, foliis integris, semina arbutis
 dicta plurimis, raris fructibus. *Less. f. f. pag. 1109.*

Planta annua est erecta & pedalis. April sub dio sunt diti flores mensis Augusti. Te-
 ta glabra est, hincque lactescit. Folia sunt angustis-ovaliformia, acuminate & sessile
 floribus erectis calyx est plurimique heptaphyllus. Corolla coloris carni. Semina glabra
 & vix aspera, radii foliis rigideque pascens sunt; inermes sunt erecta. Illa pascens
 pascens inermes simplici busque coronantur. Hoc pluribus, magni sensibus pascens
 que. Calycis basi interdum pascens.

TABULA TRIGESIMA QUARTA.

PHASEOLUS RUFUS.

Synonyma hujus plantæ non repero. Annua scindit caule tenuique volubilibus & viridibus pubescentibus. Penicillum communium bases peniculis propinquo paulo præbent manifestos; magis utram ciliolos & pedunculæ. Foliola glaberrima sunt vere Phascoli vulgari, ac minora; a Phascoli inermi sua tunc constantè diversissima. Sápule sunt exigue & acutæ. Racem peniculi duplo breviores gerunt flores gemmatus aut ternatus; ac non uni florentes. Flores cum floribus Phascoli inermi in congruam figuram, magnitudinem & colorem, ut distinguantur nequeant. Scilicet corina & ventrum obverso cordatum concavum reflexumque vident. Alia oblonga, concava & erecta immo sunt coloris rubri qui brevi transit in ferido flavorem. Legumen compressum & acuminatum semina duo vel tria connata inaequaliter ovata, parum compressa, ex fœmine rubeo ferruginea. Floret sub die mensis Augusti. Semina pariter Olibri. Perleum ignotum. Folia & semine a Phascolo inermi, cum specie propria, distinguuntur.

TABULA TRIGESIMA QUINTA.

CONVOLVULUS FARINOSUS. Linn. matr. part. 2.

Planta tenuis sub dio sua floret September, & per octo vel nulla ante ingruentem hyemem in semina perfert. In calidioribus locis floret jam anno Augusti. Caules, peniculi, pedunculi, folisque nedum rix evoluta, viridibusque pedibus obducuntur. Caudex volubilis scandit, ad extremitates subacutus, ac veluti faris adpersi, cæterum verrucosus. Folia sunt cordata, obliqua & inaequaliter repida, glabre, basi quoque saepe productis subapiculatis. Pedunculi ex foliorum alis exeunt foliales, parvisque, raris antheris. Ciliolos glabri & pedalis verrucosus foliola sunt acuminata. Perleum cæci & subinfundibuliformis lumbus est striatus & sanguineus. Tulo pars infima est quinquefida. Antheris oblongis erectisque pedibus curvatis. Semina duo linearia forme æquum ipsorum longitudine stylis. Capsula glabra, fusca, subrotunda, obliqua tetragona, quadrilobata, quadrivalva. Semina foliaria, tuta, hinc angulata, alio subrotunda, levissima villosa.

TABULA TRIGESIMA SEXTA.

VIBURNUM DENTATUM. Linn. fl. pag. 218.

Alula Virginia hancem nostram sub dio perfert. Floretque in diebus Junii, nem, ac fructum buccinum, nedum maturum, densè, fortasse nimis adhuc tenet. Coricis vultus gracile fiscoque. Folia habet ovata, acuminata, opposita, pennata, serrata glabra, dorso levissima pubescentia, argentea saepe, per nervos laterales ex nervo medio usque in apices dentium oblique ascendentes in linea valde pilosa, postea tamen expansa & plurius; ut ramis junioribus floribus interdam seris. Cymæ terminalis. Flores albi.

TABULA TRIGESIMA SEPTIMA.

SALVIA VIRGATA.

Sub titulo *Salvia perennans* ferunt hanc plantam scripto. Non potui ad ipsam Latinam speciem reducere; quare proposui tui novam. Tertio optime cultus nostrum; quam etiam de semine delapsa sponte proveniat. Primo anno sola dimoxit prodeunt radice, altero cautes. Sicut autem illa oblongi, obtusi, basi cordata, penicillata, per venas numerosissimas ceteranda & rugosissima, cretula, marginis lineato-undulata, superius areolaranda & glabra, nervo tamen medio excepto, qui, uti etiam peniculus venique dactylis, vilis instruitur, sex vel novem pediculis longa, & dactylis treve lina. Folia caules, inferius penicillata, superius sessile, sunt cretula-densa, rugosa, vix lina. Caulis teres, obtuse quadrangulus, cretula, striatus, quadrupedatus, rami longi ad angulum acutius adscendentes nudi, cum his terminantur in saccos virgatos longoque. Bacculae integre, corollae & aequae excipiant singulae flores ternos breviter pedunculatos. His est calyx rugosus, hirsutus, sulcatus & lobatus. Labium superius est longius & levissime bi- vel erebescens, inferius est brevius obovatus acuminatus. Corollae sunt nuda, aut pallide roseae, aut cretulescentes, lobis inferius lacinae laterales sunt lanceolatae. Antherae bacciferae. Semina sunt atra. Floret a Julio ad Novembran.

TABULA TRIGESIMA OCTAVA.

CYNANCHUM ERECTUM, *Leon. f. pag. 192.*

Apoecynum granum Linsclum. *Clas. h. 1. pag. 124.*

Apoecynum folio subrotundo, *Rad. p. 302.*

Syrion agnoscit partem hanc plantam, quam invenisse se circa Tripolim, tunc etiam circa Erytem ad Euphratem, ait *Ramusolus*. Frenex totus glaber, inordinatus ramulos, quinque vel sex pedes altus, erectus, debilis. Rami teretes & flexiles corollae volutantes cernuntur, ut succum nulum fundant; junioribus leviter compressi videntur, parumque incurvantur, ac si si volentes cretam effusa. Folia cordata, acuta, integerrima & glauca per peniculis breviter sibi opposuntur, nivesque liquorem lacti stilant. Cyma axillares compressae flores liliaceos plures nivos & odoratos. Nectara sunt fons quinquies, atra, peristoma, stylo duplo breviora, peniculi, cum peristoma alterantia, germinantque inferius. Squamae staminiferae quatuor, globosae, geminae circa nectaria solute insistent, stylo accumbentes, interne unioverales. Plurimum decem, adscendentes, singula vicina duo ex eodem pediculis inter duas squamas proximae. Anthera oblonga, erecta. Stylus indivisus, inverte fissiformis supra lobum gemm in callem coarctatur. Squama obovatus bacciferae. Fructum in hanc necdum tunc. Hyemem egri in hyemaculo. Janu & Julio floret sub die.

TABULA TRIGESIMA NONA.

MALVA PARVIFLORA. *Leon. f. pag. 460. f. pl. pag. 969.*

Malva arvensis, flore caeruleo, *part. Plab. dia. 283. l. 44. f. 2.*

Planta minima sub dio in horto feruit, floretque Julio & Augusto. Astra hanc speciem maxime similitudinem habet cum Europaea *Malva rotundifolia*, a qua imperius & Linguatur caute non proleto, sed erecto, rami tamen saepe percutibus vade diffusique. Tota la.

lenticula pubescent, & subnervata est; saepe utrum ferre glabra. Folia sunt subrotunda, dentata, & ad ora magis minusve lobata. In his flores pauci glomerati breviterque pectinatos locantur. Calycis glomerati foliola exteriora longiora sunt. Interior in fructu lacerant. Petala oblonga, emergentes paulatim purpureoscentia calycem vix superant. Antherae rari in lacertibus sunt oblongae dentatae.

TABULA QUADRAGESIMA.

MALVA VERTICILLATA. *Leu. hyst. pag. 460.*

Malva fœtis, annua, erecta; flore uterque. *Art. 1. h. l. aff. p. h. l. del. XXXII.*

Malva fœtis erecta, flacula alba manens. *Bot. t. 1. pag. 263.*

Malva annua rotundifolia, floribus omnium manens albis pomphyllis, verticillatam geniculatam. *Mons. hyst. 2. pag. 521. tab. 4.*

Ex radice annua & fibrosa fructu erigitur caulis tortus, puerum latus, & angustulatus aeternum acies. Folia sunt subrotunda, basi cordata, dentato-ferrea, margine squamulato, fœtis glabra, dactylis haud valde pubescentia. Sepala sunt ovata & ovata. Petala sunt ovata & ovata, breviter aggregata aulis foliarum insident. Calyx est lobatus; exterior ex tribus fœtis laetioribus; interior in fructu connivent. Petala ex oblongo obversis cordatis palent cum ore supremis purpureis. Sub die sua fleret Julio & Augusto.

TABULA QUADRAGESIMA PRIMA.

LAVATERA CRETICA. *Leu. hyst. pag. 461. det. aff. 203.*

Malva cretica annua alutina, flore parvo ad alios umbellatos. *Tourn. cat. 2.*

Malva annua trifida, folia hederæ instar angulata. *Mons. hyst. 2. pag. 521. f. 5. t. 17. f. 5.*

In horto sub die suis, flores æstivum producit, paucos autem hyemis adventum maturae detestatur, omnesque perit, hanc autem fore æstivam adeperit. At hanc in olla, dum ingruentia frigore transferretur in hyemaculum, per integrum vel hyemem viret, novaeque porci per Februarium producit, fructus maturus Junio mense. Atque sic jam tertium percurrit æstivum æstivum, & tunc non hanc autem vere fructuosa. Tota planta comestibilis, impenitus in folia, sed non brevi obducitur, ut in aqua omni potuerit spongi quam exprimit. Rari saepe jam intimum causam partem æstivam, multi æstivae diffusi. Folia sunt subrotunda, ora subquadrata, basi haud cordata, uterque dentata. Inferiores plerumque oblonga, plures minime incisi. Superiores, quibus sunt omnia in ramo posita, profundius divisa, acuta, & magis minusve phœna. Sepala sunt lanceolata, acuminata & aggregata. Petala sunt ovata ex alia fœtis hanc vel terni, rari plures, aggregata. Calyx est subcomestibilis. Petala obversis cordata simulque oblongulata alutina purpurea sunt. Fructus umbellato delitans alios continet necner oculo.

TABULA QUADRAGESIMA SECUNDA.

STATICE ARMERIA MAJOR.

BRUCE ARNOLD, *Law, Rev. M.*, 1, p. pag. 340.

Gramen maritimum magus, Claf. botan. 117.

Caryophyllae montanae, five mediterranean, *Lob. ic.* 457.

Caryophyllus monensis major, fere globosa, Buch. nov. 241

Tota planta habet non minus quam florem struchura et colore convenit cum *Caryophyllo* montano minoris Capris Baikal; atque etiam propter recentiores Danicae, fidenter jam de Linnæo, & nuper quoque Halerus, alterius seu aliter varietate tribuitur. Solum differentia invenio ea felix, quæ sunt in hoc dep.â la minore et longo involucro, scutimata cum apice mucoso, platis, cum eris albicantibus nervisque u.âleis. Sed videtur, deferentem hoc esse condensissimum in culta planta, adeo ut natura in sterorem statim transmutetur; necnon levis hæc aliam quam Iherum matrem referrentem plantam producat; nec inter radices Sylvæstris, minores autem verique grammædis, usquam præterea nam et ad involucri accedentes confpicere sibi liceret. Floret altero a fanone anno. Radix sapore gaudet asphragmo.

TABULA QUADRAGESIMA TERTIA.

SILPHIUM TEREBINTHINACEUM.

Est etiam, & a clarissimo D. Nicol. Ruellio, in Angliæ Scythia in sub dio & rariis montibus
reperitur panice, quæ primo anno folia folia prodire radicales, etiam & folia. Hæc
tunc ex radice subteritæ longiusque caules foliarum & bipedales emittit, quæ, sub finem
Octobris primo decorantur flore, mox argenteis tinguntur penat. Radix in horum Vind.
insensibilis est etiam trinita, tertia incipit, sacro anno tres caules emittit bipedales: unum, & gi-
brus, erectus, firmissimus, foliis, teretibus, superius paniculatis, & ceteris in toto de-
curtis raris suble onibus, ad altitatem foliosis. Radicula folia & caulis inferiora sunt
ample, cordata, acuta, erecta, utrinque (dorso nempe major) scabra, ad tres acutè den-
tatis pinnas cuncta brevissima, altera, vixitque robusta multiflorissimæ numerosissimæ,
nec tamen rugosa. Pinnæ longæ, amplesculæ, glabræ sunt subseriales. Folia caulibus
subteritæ sunt linearia, sed ad basin latius dilatata. Reliqua magis oblonga & summiplan-
culata, sunt linearia, sessilia, concava. Pedunculi elongati, teretes, apertis pili-
que; paniculæ foliis duobus oppositis insistentur. Flos terminatus in caule flore per-
petuo. Ultra inde, in fructum jam abeuntem, productionem postea pedunculæ in panicula
insertæ, sicutque sic minus exsertum. Omnes flores æquæ speliæ continent. Odor
flos, qualis solet esse in Helianthis. Calyx communis induratus, nudit & subseriales
confusos foliosis concava, oblongi; ovatus ovatus, brevioribus angustis erectis; Interlobis
lineato-ovatis, longioribus & superius paniculatis in flore, in fructu erectis. Carolu-
læ summe ligulæ in radio cunctis angustæ, calyce duplo longiores, paucissimæ, lu-
tez, apice angustioræ in tres dactyle dentatæ, mediæ, communior bifidæ. Hæc signu-
men duo, & germin magnum, oblongo ovatum, glabrum, compressissimum apicem in-
dentatum. Hemisphaeroidium in disco numerosum cordulæ densius lateræ succedive
decidunt a germine protæ, post hæc tandem radiales. Est vero hemisphaeroidium stylis tri-
tæ simplici oblongo terminatus & cordulæ concolor. Anthera nigrescens. Et germi-
nulestus oblongus & pubescens. Semina radi figuratæ habent foli germinis, fusca, an-
tæ & cunctis margine parvo denticulæ. Hemisphaeroidium in disco fœtus ceteris
&

& erecta obortant omnia. Receptaculum leviter convexum subrotundum palis oblonga & membranacea. Semina mactrescunt initio Novembris. Tota planta dat lefta succum terribilissimae odoris. Partem ignoro. Ut ideo nascatur totum elegantissima hujusce plantae, tabula exhibet disticti in B caule superneque partem. Tam infimum quidem caule partem DC, ubi in D pars disticta unius capos radicales conspiciunt. Inter A & C pars DC a caule distictatur. Folium enim radicale, quod maximam plantae habuit, non colorem vestigiae solaminde notat. Larvum intrinsece a siliis. Aloriam penicilli sunt truncati, ut ne confuso oborta fuisset. Adhuc quoque flos utriusque, semina utriusque videntur, & parva.

TABULA QUADRAGESIMA QUARTA.

CARDUUS PYCNOCEPHALUS. Lam. fl. pag. 129. spec. pl. pag. 1151.

Carduus nemorosus italicus. Bar. obs. 925. n. 437.

Carduus pycnocephalus sylvaticus. Tr. avf. el. 100.

Radix, sessiformis, vix longam maturatur, crassa, subrotunda, corollae videntur flosculi, fibrillaeque rugosae. Caulis erectus, ramosus, bipedalis, strigosus, a foliorum marginibus alternatim flexuosis decurrentibus spinosisque tenui crebris, plura vix penesque tantum arachnoideo magis minusve albescit. Folia sunt oblonga, sempervirentia, densa cum nervis in spinas subulatas subulatasque pungentes rigidaeque abscissis, antice pubescentia vixque cum plagi alternatim magis alida; postice fere subulata & subulata, radicata minus densa. Pedunculis omnino laceris & incisi unam panesque flores sustinent. Calyx est oblongus, submembranaceus, imbricatus ex squamis lanceolatis, spinosis, pungentibus, exteriorebus magis parvioribus. Corolla purpurea cum antice concavitate lacerata limbum habet vix patens; cujusmodi flosculi singulares enim depauperantur, ad latus adhaerent flosculo alio magis parva, qualem in radio interdum vident. Calycis cum seminaeque antice integri descendere solent. Floret Augusti.

TABULA QUADRAGESIMA QUINTA.

ECHIN PLANTAGINEI Lam. mont. part. 2. pag. 205. n. 1000?

Echo vulgari, cui simile est, vix eo constanter differt improprie radice Junoniae, sedam primo vere sub dio, eodem jam anno flores a Janii fine ad Septembrem usque, quando fructu perfulto plantae mox tota. Tunc etiam radix in hac planta invenit & flosculi colore gravior plerumque (nec semper) rubra, sanguineusque succum fundit. Ceterum pilositas quidem est, ut pilis nec rigidis, nec qui in caule ex verruculis negrecantibus evadunt. Caulis rectus est, & pedalis aut altior. Folia oblonga, obtusa, radicata & erecta alternantur in pediculis longiora, superiora sunt sessilia. Radicula in ceteris indivisa haec totum nullum habuit laceris aut magis ovata, quam flos alia, qui in tubulo representantur, quare de specie dubio. Flores locantur, veluti in Echo vulgari, in ipsa sessilibus elongatis & secundis, eisdemque figura sunt pedalis, sed colore magis distincto, & filamentis albis corollam non excedentibus, imo ut plantarum brevioribus, styloque albo subulato breviori.

fuit alba & cordata propter speciem ad basia usque attenuatam infuscam. Anthera purpurea. Semina parva sapore acro praedita. Fructus scorfum solendum curat, cum in uteribus. fuit. cum bene adhibetur.

TABULA QUINQUAGESIMA TERTIA

TORDYLUM APULUM, Lam. 52. 100. 104

Toxodinium apulum nigrum, *Col. sept.* 1, p. 122, t. 124. *Alen.* *litt.* 3, p. 316
C. 9, 3, 16, f. 5.

[illegible]

Sylvestris. F. et. longioribus et minus. Folia radicalia in orbem sine atque decumbentia
 et supra parva, quae nonnulla fere in edulia, cocta erant. Foliola folio-
 rum superiorum magis oblonga, obtusa, lacunata et occidua densata, magis minusve pubescentia
 et rugulosa. Nervis, oppositis, utris inter digitos duodecim grato odorata, quatuor penna-
 tum dupli. Foliola caulium tantum glabra et acuta. Vagux striatae, implexoriae, pilosae.
 Caulis pilosus, aereus, erectus, striatus, ramosus, pilis praecipuis inferius velis necesse albus den-
 satus. Involutum foliola sunt feracius. Radix umbellae universis sex aut paulo plures, ab-
 ruptae, pinnatae. F. omnes fere sunt feroces. Pinnulae albae, basi-lanceolatae et 3. aut
 4. nervis, ut hinc condeas evidant: exstant in foliis umbellae exsertim
 et in folio, lacunae lanceolatae. Antherae ex flavo varientes suffusae laterales. Styl-
 li breves albi. Semen interius rubellum, et hinc atque inde depressum lobum. Sylvestris
 planta magis est hircina quam calva. Floret Julio et Augusto.

TABULA QUINQUAGESIMA QUARTA.

TORDYLIUM SYRIACUM, Linn. *Sp. Pl.* 104

Tordus fuscus *humilis*, female, groundling, *Min.* 1937 3 p 317 f 9, 1, 16, f 7.

Citrus aurum folios Baccar. Syriacum. Lob. ic. 746

Ca. gaudum folios *Peperomia laevis* L. Benth. 1841.

Resina est res durior, minus brevis, flos vel res. Cuius reses suntque singulosi, palmis namque aliorumque aliis, fructum pondere terrena visibilibus habent. Locis etiam ex foliis obtinentur, crassius incoctis, etiam et sumis ex cortice, aliisque quibus. Ubi et universis nam plerumque flos, aliam multo longiores saepe extenderet, proprio inducit folia suffultumque flagit. Umbellulis parvis, meliorum est cryptum, exteriorum patens coniungit, in fructibus aliam magis incrementis, etiam et tunc amplexum involuit. Flores in quibus umbellulis flos parvi, patens felix, parva brevissime peluculan. Petala alia, unguis, corollae, reflexa laetibus. Filamenta alia. Anthera tuffae. Semina magna, quae uterque conspecta propagant, una cum foliis germinis an incrementis. Sub hoc facit Iuno et Iuba.

TABULA QUINQUAGESIMA QUINTA.

GERANIUM MOSCHATUM. *Leon. fol. pag. 474. mat. med. rom. 337.*

Barn. ger. rom. 29

Geranium pinnatis multifloris, caule diffuso, folis ovatis pinnatis. Hall. hsb. bot. rom. 945.

Geranium citreæ folio erectum Romanum. Boer. maf. part. 2. pag. 93. tab. 83

Geranium citreæ folio molle. Boer. maf. 319.

Planta est annua & carnosa. Caules sunt teretes, hirsuti, subglaniosi, erecti quidem, sed debiles, & qui ægre sustentant sese soli, herbacei tamen, pedales. Supra sunt ovata, membranacea alba & tenuia. Folia pinnata cum impari leviorque glutinosa paucis. Folia sunt ovata, magis minusve serrata-mota, subsessile, alterna vel opposita, extrema sæpe confecta. Pedunculi cum raris hirsutis, qui ultra se usque congerunt in fructiferae plantæ, umbellam luteæ parvos flores. Hic calycis est hirsutus, glomeratus, sericus & breviter arbus. Petala oblonga & integerrima ex purpureo rubent. Filamenta sunt inter se distinctissima, nec coarctata. Horum quatuor gerunt antheras violaceas poline luteas floso, basique angustur utrinque limbuli. Segmata quatuor oblonga pueri. Fructus eundem modum hinc plantæ dignoscitur a Geranio citreæ; at vero hinc differentia sua verum distinctissime exprimitur. Oculi distinguuntur certe inter eos, qui a Geranio molle molle sunt, sicut vultu, in citreæ ferocis est. Corymbosus in quo semper sunt presentibus, ut jam magis albus Leonati; & quibus adhuc in hirsuta tenela plantula in umbra existeret. Citreæ corymbosus sunt cordati, serratis & uterisque. Nunciat in hoc nostro Geranio molle non tenet diffida sola habet, quæ in ipso Boerhaave delineantur.

TABULA QUINQUAGESIMA SEXTA.

SIDA UMBELLATA. *Leon. fol. pag. 458. mat. med. 5. p. 401.*

Floris erectus, decapetalis, debilis, ramis elongatis, jam primo ætate anno floret. Cortex crassus est carnosus & giber. Ramus virens; junctus puer recta tenui molli usque vestitur. Folia sunt cordata, albidissima serrata, utraque oblique composita, acuta, virentia, rursus subsessile; pinnatis serratis pinnatisque. Sepala lanceolata, integre, acuta & pinnata. Pedunculi tenues, solitarii, uterque & terminalis umbellam a flores numero diversa sustinet. Calycis est campanulatus. Petala sextate lutea. Capsula puerumque seducit. loculis dispersis vel eripatis; valvulis baccatis. Semina lutea & angusta. In calidioribus, America totius incolis.

TABULA QUINQUAGESIMA SEPTIMA.

CAMPANULA CARPATICA.

In Syrius Carpatia comitatus Scythia creta sunt hinc nomen d' Scythia Carpatia species prima deinde carpatia Præfatus Josephus Lapp. Læta hic candidum sunt. Radix illi est fibrosa, albicans & perennis. Caules herbacei, annui, debiles, puerum vel molles rursus, hirsuti vel glabrati, aut utrumque aut paucissimos flores sustinet; æque erigit ut variant in loco nuda. Syrius hinc similes plantam obula habet, ex fem-

subis in horto matris prout erit. Sequentes vero annis evasit multiformis & multiloba, ut una plura quinqueque flores percolata, lobum tamen reliquo densa semper continet. Folia ciliata sunt et crassiuscula. Caulis cordatus, percolatus, nuda, inaequaliter serrata, ferrugineo undulosa & obesa cum acumine. Pedunculus elongatus glaberrime suffraginatus, cui est pediculus amplius, cereoleus, pauciflorus, glaberrimus, superiusque. Calycis enim nudi foliola sunt asceolata, superne serrata ut inaequaliter, & acuminata. Nectarium valisum. Stigmata lacinae crasse, magna, superne sulcata, subius villosa. Capsula est oblonga, glabra, trifurcata, angulis obtusis & laevibus, trilobulata. Semina oblonga. Flores totam aetatem. Fructus & folia radicale depulsi curantur ad usum.

TABULA QUINQUAGESIMA OCTAVA.

ANASTATICA HIEROCHUNTICA. Lam. fl. pag. 431.

Talisp. Rois de Hencho distam. Nov. h. 2. p. 428. f. 2. 25. f. 2. 25.

Rois hierochuntica. Can. h. pag. 147. tab. 41. Rois. H. h. antea. O. 4. fol. 1. 25. 2. 25.

Rois hierochuntica vulgo dicta. Rad. p. 434.

In horti calidario sua, flores Juno & Julio, semina perficit Augusto, autumnus parit; nec unquam in tantum volentem excrevit, formamque eandem adeo conglobatam affinitatem, cuiusmodi sunt illi per omnia exempla, quae passim in Europaei rerum exoticarum collectionibus occurrunt. Lemnensis generis character, ad hanc speciem concinnatus, evadit hinc respondet; sed exaltate speciem alteram propter siliculae auriculas in eadem decessit. Tota plantula levissime villosa & scaberrima est. Folia obverto ovata vel lanceolata in pedunculo paulum angustantur, nunc inaequaliter, nunc inaequaliter serrata, paulo viridiora. Flores albi in axillis foliorum solitarii; alii in racemosis ibidem dispositi, omnes brevissime pedunculati. Folia ovata. Scutellum in cubito exaltatur fructus niger; dissepimentum cum loculamentis; variale cum auricula & loculamentum pariete externo; semen.

TABULA QUINQUAGESIMA NONA.

CUCUBALUS CATHOLICUS. Lam. fl. 309. sp. pl. min. 10. 2. pag. 493.

Stene in utroque utraque acuta, caule paniculato, floribus nominibus tenuissimis.

Rois. prov. 447.

Lycium viscidum alutissimum, flore trifloro, acynastri facie. Cap. orb. 110.

Radicis perennans quatuordecim annos emittit teretes, villosas, suberectas, decies, tripliciter, paniculatas, diffusas, subrhachematos, ascerne villosas, floribusque nameris confusis. Folia sunt lanceolata, sessilia, integra, acuta, scabra, subvillosa, plerumque plus minusve revoluta. Pedunculi communis ultimi sunt subumbellati. Flores de die nocte ac de nocte explicantur. Calyx glaber porphyroideus. Petalorum alborum lamina profundius bifida patet. Filamenta corollae squella gerunt aethera sulphurea. Clima nostrum sub die opere fert, & flores a Juno ad Novembrem. Non videatur mihi ad hanc speciem oia varietates referri posse. Dilectissima Lycium nocturna non viscidum herbaceo flore.

TABULA SEXAGESIMA.

TRIFOLIUM SUFFOCATUM, *Lon. mont. herb. 2.*

Radix annua caules plures procumbentes emittit. Foliola sunt obovata, obtusa, breviter dentata et glabra. Pannuli breviter exsertati, flava et atres egrediuntur. In a. foliorum flores sedent dense conglobati. Calyces limboquique videntur; laciniis regularibus, rigulatis et parvis. Corolla, calyce ferme dupli brevioris, lacunato calyce in conspectum se ostendit, submembranaceo, excolore, subpellucidoque. petalis distinctis, et. Et annulis canaliculatis, cernentibus, ad exiguum molem in microscopio tunc distinctis; vixitio paulo longior; alia longe unguiculata. Mucosus apertus corollam tunc calyce et pappi in tubulo apertis. Filamenta corollae plura vidi, sed non posui extrahere, ut recte propalarem. Legumina oblongum et distensum non super calycem. Floret copiose. Effertur sub d. o.

TABULA SEXAGESIMA PRIMA.

SELINUM SEQUIERI

Leguminum alpinarum parente, *serulæ* folio, *flosculis* albis. *Scriber*, var. *g. p. 41. 412*

Triplex haec glaberrima est. Caulis ramosus teretes palide virans, ac medulla alba et subdendrea firmior. Ramis inferius vix, superius leviter sunt armati; quidam tamen, nec vixque, in parte dorsali folia subacta et angulum longiusculum adhaerens perpendiculum adhaerent. Caulis vero totius evidenter est armatus, basi pilosum crassius, et tres circiter pedes longius. Ad ipsum tamen superius inflexum ex subaequalium fuorum alis rami exigui subulverculant in uno ambus phares, a superior ad decem. Totaque igitur caulis etiam ambitur huiusmodi folia. Ex subsequenti fuorum alis rami alii rami oriuntur, atque hic porro ad totum caulis fuit usque, semper addendos ad debitas magnas. Sequae egressus de caule praecepto rami angulos numerat. Et ipsi fu rami densa rami sunt; ramuli quae aut altera, aut oppositi, aut plerumque numero interio veracibus, aut a totius videri ad fenes- unde de ramorum in hac plani multo cuncta huiusmodi rami possunt. Et caulis de rami arguuntur. Quibus rami et folia ad prode salicinas, adeoque folia numerum fessumque ramorum habent. In caule folia rami fiorescentes caules superiores pedunculat ultra umbellam caulis terminantem, alacrisque evadunt. In rami vero ambus conservari evenit, maxime nunc-que praecepto modis semper elatior. Folia radica- et adfina fessupediata simplicia ex petalo longo, lato, semipalmato, nec vaginatis, crasso nunc-que membranae adhaerent, in ramos tuberosos fibratis de aut ex foliis sub- dactis, per divisionem fessupediatis oblongis ac foliis ex angulo huiusmodi, a quo mucrone ellato et innocuo terminatus, tres quatuorve lineas longe, et planissimis. Superius forte folia eadem sunt, nisi quod decrescant divisione. Sic rami in icosi adhaerent fu- rent integram partem condideri inquam foliolum ex costa prominens egressum a rami fu- soio radice, ex quo costa laterales quaque emanant debent. Umbrae antheri fu sunt fu- de deinde, parvula magna convexa involucrium univertale nisi plane nullum. Ad huius- modi sub forma folii unius alteriusve foliuli conspiciuntur. Aut vidi tamen illas loco foliolum pinnatifidum aut de bipinnatum. Parvula fere admodum polyphorum ex foliis Libanici et umbellula duplo brevioribus. Flores parvi admodum odore haud ingratum possunt, omnes feraciter. Petala subaequalia de ex ovato acuminata, quae ultra medium caulis introitum inflexa, figuram cordatis affertant. Stylus albi longioris petalorum parvam. Stigmata simplicia sunt. Filamenta alba corollam ad duplum superant, parva et caduca. Antherae ha-

TABULA OCTOGESIMA PRIMA.

SEMPERVIVUM SEDIFORME.

Tota planta glaberrima est. Caudex teretes, diffusi, ramosi prostrante terre radicules
ante sunt. Ram. floriferi eriguntur, et sunt etiam divariati. Quia hic hyemem hy-
bernat. Lo. uti dicitur, cava flores sunt sepe hypogææ, et tunc desites, & nulli fuerit ab-
generunt, solo sustentando latè ap. Folia grana, secundum ramentum, carnosa, crassa,
scissimata, oblonga, basibus in dorso soluta, inferiorem magis teretes, superiorem magis de-
pressa, in tenui juncibus confertim nascentia, in surculis magis de lica. Cymæ densæ
& terminales. Flores charact. omnino, qualis descripti in Sempervivum Linnaei, pediculis
aut sex aut septem affixis. Cui numero carys, germina, eidemque geminis staminibus co-
sistunt. Nictara squamula affixæ nulle. Filamenta pediculis concoloris basia habent la-
tata. Antheræ barci. Flos naque Sempervivi facies foliorum Soli congrua. Patrum
ignoro.

TABULA OCTOGESIMA SECUNDA.

ANTIRRHINUM CIRRHOSUM. Less. mont. ab. pag. 449.

Aque illa, que in cistario, quam quæ calis fuerit sub dio, altera confusis aleri, ex
radice annis fibratis caules habuit immo quidem erectos, (quales uniculis, vel
in uncia puto esse puncta sunt, in iconis sicuti) sed semper summi debiles teretes & vix se susti-
nere satis aptos, brevique versus terram inclinata. Tunc planta evadit omnino ramosa,
me valdeque diffusa, suis floribus fructibusque tota onusta. Ab Antirrino filicis, et a
proxima, differt imprimis glabritie, dum sola sola minima subulata sunt, cuiusque in
parte infima rari pila conspiciuntur, cetera sive glaberrima. Pedicelli capillares, unguis-
culati, egrediuntur, etiam post deciduos fructus persistentes. Flores exigu, dum lente ex-
aminantur, sunt levissime pilosi, uti ex eisdem floribus figura apposita patet. Corollæ calycem
ad antrum exasperant atque ex albo ceruleoque varia rubus venteribus albis cum pe-
tactantibus stinis purpureis. Labium superius ceruleum semihisulatumque erigitur: lacini
plani, obtusissimi. Lobus inferioris semihisulatus datus antheris in duos globos albos &
ex atropurpureo parvis; lacini vero sunt cærulei, subroscide obtusique. Flos
claudat. Nectarium cæruleum albis cum punctis purpureis. Antheræ sunt atropur-
pureæ ac subroscide. Capsula rotunda descendendo utraque disponit lamellam, seminaque
sua inclinat in quolibet locummodo circiter quatuor. Floret totum æstivum. Ægyptus plan-
ta pama est. Nisi Tibis sicuti plantam simpliciter docet villosam, floresque luteos, cum
nostra conveniret illa, quam in Horto Pâlii tabula 38 representavit.

ramis fere, oblongis, styis instructis brevissimis. Fructus semis et Sprez Vespere-
le. Tota planta glabra est. Fiores Juba. Lianz in locis solum place parum
aduenit.

TABULA OCTOGESIMA NONA.

MEDICAGO PROSTRATA.

Medea maritima, fraxilis, minima, perennis, foliis angustioribus in apice leafis, fructu parvo, non spinoso. Täl. bot. p. 110?

Radix subligata et multiceps perennat foliis ciliatis. Caulis ramosi, angulati, glabri, bipollicares, ascendentes, in apice, apice prostratis frons. Folia: coriacea sunt et foliis elliptica, angustis, glabris, apice planiusculis demum. Suprae fuscas et integerrime. Pedunculis communibus axillares fasciculatum flores ciliatos numero diversos ad utrumque ad finem. Pedunculis prope ad fructu rariam versus inflectuntur, Calyx est foliolosus. Vexillum levissime emarginatum, filamenta daedalea in sole fore basi dividuntur. Legamen glabrum, apicis et neris tres gyres spirales abstraxit. Fiset integram reflexum. Semen minutum Septembris. S.b. usulo Medice coactur gabra femine ex hula accepto. Vifa est muta d. h. m. l. species, que ad polymorphas Lunares, possent forte inter eas se diversissimas species, ex rudiculis perennatam ingens reduci non possit.

TABULA NONAGESIMA.

DOLICHOS LUTEOLUS

[illegible]

obdormit, hyeme totos interituros. Ex seminebus suis primo jam seculi anno flores. C. aces procumbens inferne; hinc ascendunt, aque eriguntur. Folia sicca forma globosa, subulis paucis obdormit, caulibus plerumque tenatis, floribus & ramis quondam simplicibus: folia non vixit & acutis ferratis. Squamulae ferunt de angustiusculis longiusculis folia ferunt vixit. Flores breviter pedunculati caule semper gemini insident, succumque tandem veluti spicam, in caulibus ipse impollicem, in ramis breviores. Calyx villosus duplo brevior corollae est. Vexillum ex purpureo eleganter rubet, dorsoque villosus habet vix totius. Corolla longiusculam alarum abentium aequae obtusum vexillo est concolor. Anterior sitit lutea. Legumina luteum & subvillosum basi laterali receptaculo affigunt. Hoc cum addito semine eorum in tubulo sistitur. Nonquam in hac planta spumam observavi, non magis in sylvestri quam in c. lca. Omnia diversim habeo ab Oenone Liliaceae arvensi, cum non, cum spumam non ad aliam pervenit synonyma alia uteror p. antem quam ad nostram. Flores Junio & Julio. L. comitum Hungariae Lipovienli ac Scythiae frequenter nascitur. In Bregenz etiam montibus apud nostrum claudius Lipp.

TABULA NONAGESIMA QUARTA.

TEUCRIUM MASSILIENSE. Linn. fl. pag. 338. p. p. 739.

Teucrium creticum Clus. hyl. 348

Teucrium fruticosum acutius, creticum, flore purpureo. Bar. 318. n. 396.

Ceanothus fruticosus creticus, purpureo flore. Tournef. hyl. 305.

Plexa filiosa rigoque, hyemem in hybernaculo apud nos agens, perennat, cui etiam 1.5 fr. caules rumpit. Hi sunt quadranguli, inferne fragiles, suberecti, feruntur vel fere pedalis, tumore vix conspicuo incerta, quale etiam folia brachia calycis et c. Folia sunt parvula, ovata, obtusa aut acuta, inaequaliter serrata, per c. lca. lca. vixit vixit rigoque, pollicaria sat breviora, ora denticulis acutis saepe rallo. Rami in saecula terminantur crebros, in quibus ex brachiis sive foliis oppositis, parvula magnitudine decretaeque, superioribus lanceolatis & integerrimis, flores pedunculati singulares egrediuntur, in unum rumpit lca. lca. vixit omnes, & ad angulum rectum promittunt. Calyx est bilobatus. Lobum superius platum, cordatum acuminatumque patet. Priores inferiores quadridentati concavumque. Corollae purpureae labrum inferius est concavum & suberectum. Filamenta pallent. Antherae sunt luteae. Stylus breviter & breviter purpureus. Sub dio borei Junio & Julio. Tota planta ferunt singularem que odorem spiritus, cum alio melle cognato non comparandum.

TABULA NONAGESIMA QUINTA.

GLYCYPHYZA ECHINATA. Linn. fl. pag. 490.

Glycyrrhiza caput echinae. Bask. pag. 355.

Glycyrrhiza Diastoma. Ded. pempt. 9. ltr. 1. cap. 16.

Glycyrrhiza echina Diastoma. Lob. n. 35.

Dulcis radix. Cren. cyt. 423.

Tota planta vixit parum 1.5 ad lca. m. glaucescens est ac lca. m. lca. m. Saepe itera demum annos floruit, hyemem sub dio, lca. m. vixit. Ex radice primaria, tercia vixit annis jam pollicem diametro aequante, primo vixit caules exurgunt plures, annis, K 2

erecti, bipedales, teretes striatque. Dum in fructibus maturandis plenus est, ex plurimumque foliorum eis ramis propebantur breves, nec floccenses. Folia sunt parva ex quinque vel plurimum foliolorum parvis cum stipiti: costa medio centralis; foliolis lanceolatis, acuminatis, omnibus, nec impari excepto, brevissime & aequaliter petiolatis. Scapulis sunt lanceolatis, acuminatis & integris. Pedunculis breves, crassi & firmi alia foliorum foliolis insident. Flores densissimum in capitulum sive in spicam subrotundam colliguntur, singuli propria bractea acuminata lanceolata suffulti. In calyce lamina superioris forma media sole palliat forte melius dici ipsam lobulam superius integrum, haec ut pertinet circa dentes reatque ad lobum inferius. Corolla vexillum debite ornata, staminalium cujus oblique. Reliqua sunt in flore secundam circumferentiam Linnæam. Legumina succoda parva, ovata, compressa, acuminata, aculeis mucosis longique aequae mucosum, glaberrima, primo purpureo rubens, maturam fuscissem. Costula fere unica, non ferme, nudum, compressa. Juba flores, Squarrosi femina parva. Radices hanc parva teretes, amentosa, digitum humanum crasse, pedales & longiores, et rix profunde amittuntur, nec, mox Glycyrrhizae glabra & calidius odore, quippe horrore illis videri, aut novam sic foliolam ad hanc proferre. Videntur rix rix tenui & debili fructu, rix abscant, medullam in centro habent subignem aquam lippibilem, hanc tenuissimam. Glutinosi fere odore Glycyrrhizae nostrae. Racemes multitudine suam ex 100 colore imbuunt, unum aqua, in quo urantur, ipsi quidem, colore obscurum, albus, sed max in superficie albi exposita intumescit rixidine, non constant, et in fuscum colorem brevi mutandis. Sapor quidam communi habet cum et n. d. d. d. d. tamen illa summa gustaque carce. Nihil quidem videretur omnino esse antiquorum ac Descendit Glycyrrhizae.

TABULA NONAGESIMA SEXTA.

SCABIOSA PALÆSTINA. *Lin. ffl. pag. 114. tab. N. 17.*

Caules teretes unum strobilum paleis, cum flos, giber sit parum, albi & rix sunt ex oblongo lanceolatis, aut integerrima aut ad basin magis maturae, aut rix, ferrea aut integra, superius magis palea aqua et in palea. Paleae teretes, rix pili productique calycem committunt sustinent octavum. Corolla cum flos, rix & pallentes rubum habent infundibuliformem & externe videsum; in herbamque ex, rix & extiores rubum quaquequidumque, etus omnes hanc flos videri vel plures omnia incedit. Antherae sunt coloris rubi. Fructus est similes Scabiosae Helvetiae. Loret flos d. d. mensis Augusto & subsequens.

TABULA NONAGESIMA SEPTIMA.

SCIRPUS CEPHALOTES. *Lin. ffl. pag. 84.*

Ex semine, ex in calamo primo vero hunc & rix & rix flores ex se Ochlo. Rix & rix, perennis, odore ac sapore aromatico praedit, rhizomata, fibrillos teretes ex rix & rix terre manant, & culmum ex ligno a tero nodis, unde videri cespitosi denique plures evadit. Folia radialis plura, basi culmum amplexantia, ex ensiformi lancea, acuminata, lateribus recurvum parum folia, dario perennet angulum, lere vident. Culmus triquetri, medius, erectus, semipedalis vel sesqui pedalis terminatur involucri folio qua-

quoniam, longitudine etiammodum inaequalibus, foliorum figura glandulosos, quorum maximum potius ante longissimum. Tota plures glabra est. Receptaculum oblongum, sed sessile in apicem albius foliarium & ex ovato subrotundum caligat; quibus singulis, non calyce inferunt squamis opposita duae albae ac membranaceae. Corollam facit plura bivalvia, intus, compressa, alba, acuminata, inde connata, tubula alba de his habere. Filamentum tria, caputem, erecta, & corolla duplo longiora antecur gerant l. scetes, erectis & ex foliaceo pallentes. Germen superum, ovale, glabrum compressumque sit in stylen inferum, l. subrotundum signatibusque simplicibus donatum. Corolla rugosa tuba & fuscata inclota fereat uncinata, nunc, compressam, fuscum, glabrum, parvum, ovatum cum acuminibus. Multosculi ad latus aditum depista corolla cum filamentis, pilulis, sceten corollae inclusum idemque nudum, cum latus magnitudinis nuda corolla inclusum fereat connata.

TABULA NONAGESIMA OCTAVA.

CELOSIA NODIFLORA. Lam. fig. 187. flor. apr. 1. 1.

Amaranthoides indicum nodiflorum, capitula ex alba vacillantibus. Bar. def. 171 p. 16. l. 1. f. 2.

Amaranthoides indicum glabrum, ad caulem nodos florum, foliis foliatis, furis apice hirsutis. Pak. abs. 27. 2. 133. f. 2.

Folice siccis & annis exsurgit caulis squipedalis, teres, suberectus, flexuosus punctuatus, pithis idem in exsurgit. Rami autem l. horizontaliter pithis, in canope longitudine caulis hirsuti. Folia obverse lanceolata, glabra, acuta, fusculibus, integra, ex genio vixit, hirsuta in pithis omni sententur. His opposuntur pedunculati communes hirsuti, breves & cauli. Flores ex alba vacantes & membranacei capitulum fusculum componunt. Calyx triphyllus foliola exis hirsuti in latus terminantur, utrumque opponitur bini resque. Germen ovatum periclyo uncinat. Stigma capitato-biduum antherisque parvis. Capitula circumscissa & horizontaliter discedens in duas partes, ovata, styloque persistente instructa, nuncum fereat caronem nudum & ferrugineum. Flores ad Augustum ad Decembrem in calidano, seminaque prima perfoli Octobri.

TABULA NONAGESIMA NONA.

PHASEOLUS MAX. Lam. fig. pag. 495?

Prima annua, hirsuta pithis vixit in calidano, flores ad Augustum ad Octobrem, S. pithis prima semina pithis. Sub duo nunc recte provenit. Non quidem valde hirsuta, sed fere hirsuta & debilis arguit. Truncus, ramus, pithis & pedunculati sunt angulati & valde hirsuti. Folia sunt acuta, pithis, & latus ovata, ut latus mediorum latus interdum angulatus longissimum. Lateralium lobus interior est angulo angulatus exterior. Squala ad foliorum ovales sunt subovata & acuminata fereat terminant: suberum oris pithis clausa. Pedunculati communes in flore breves, in fructu elongatur. Flores plures brevissimi pedunculati in extremitate pedunculi communi locantur subcapiti. Brachex, calyx exterioris adit, singulis floribus gemma, lanceolata, acuminata & obliqua. Calyx ex pithis vixit. Venitum fereat hirsuta. Ate fereat magn. Carina fereat in vixit infera cum vixit alba, superiore simul parviscula. Legumina teres, ad semina co-

eulotum, aristatum, acuminque apicatus, seminaque connatis circiter decem, futurice fusca, subserena, & basi apocoe plena. Rumpis Cadichum non videtur esse posse aliam cum pluma in hoc ubi a me propolita. Si itaque non differat Cadichum a Phaeolo Max Latum, erit mea pluma diversa a Latizans, nevaque. Semina ex India Orientali missa fuerant.

TABULA CENTESIMA.

PHASEOLUS BIFUNCTATUS.

Ex promontorio Bonae Spei in Africa fuerant adacta semina, quae in calidiora haec nostra Asia advenit in Africa. In hac enim die videtur. In primo autem a me die Augusto ad Decembrem floruit, fructusque rubi maturus. Nunc altera prima vere ex cortice semineque numerosos novos ramulos fasciculos brevissimeque vegetantes producit. Magnam tenuitatem habet cum Phaseolo rubro, cui flore etiam convenit, nisi quod veridicum minus viriditas. Calices, folia & racem sunt brevissimi. Legumino brevissime videtur figura & volumine congruit cum Phaseolo mammo, magis tamen purpureum propter senilem majorem crassitiam, quae pauca recedat alba, subserena, & super hilum utriusque puncto ferrugineo insignita. Folia sunt ex ovato obovata, breviter lobis interiore duplo

Reverentia. Sepulchrum, ad foliola & caules eadem, sunt exiguus & f. h. v. v.

T.i.

1802

7. 3

Malva sylvestris

T. 4.

Mimulus lewisii

Crataegus mollis

Dianthus barbatus

T. 10.

Passiflora multiflora

T. ii.

Lycopersicon

T. 12.

Solanum elaeagnifolium

Passiflora

T. alba.

Chamaecrista nictitans

Myrsine *Myrsine*

Hyssopus officinalis

Fig.

Geranium robertianum

Passiflora

T. 21

Phytolacca

Alnus glutinosa

Mimosa bi-lobata

T. 25.

Crotalaria retusa

T. 26.

T. 27.

Echinops angustifolius

Colaptes auratus

Mimosa monophylla

Malva sylvestris

 

Monarda

Scirpus glaberrimus

T. 36.

Alnus glutinosa

Salvia rosmarinifolia

T. 39.

Malva parviflora

T. 42.

Malva culta

T. 44.

Carduus pyramidalis

Salvia glauca L.

Lathyrus longidens

Lactuca tuberosa

Verbena officinalis

T. 49.

Cypripedium pubescens

Urtica dioica L.

Foeniculum officinale

Fragaria virginiana

geranium molle

Urtica urens

Impatiens capensis

Arundo donax

T. 60.

Trifolium repens

Geranium aquilegifolium

T. 70.

Salvia arvensis

T. 71.

Leaves from a branch of the same

Lavatera annua

Malva sylvestris

Pyra sticta

Agrostis alba

Salvia indica

Symbium pinnatifidum

Mimosa repens

Crucianella uniflora
L. 10. 1.

Cochlospermum latissimum

T. 86.

Lathyrus sativus

Haplophragma aegyptiaca

T. 89.

Thymus linearis

Mimosa pudica

T. gi.

T. 92.

Colaptes auratus

Verbena officinalis

Samolus nigriflorus

Phaseolus bipunctatus